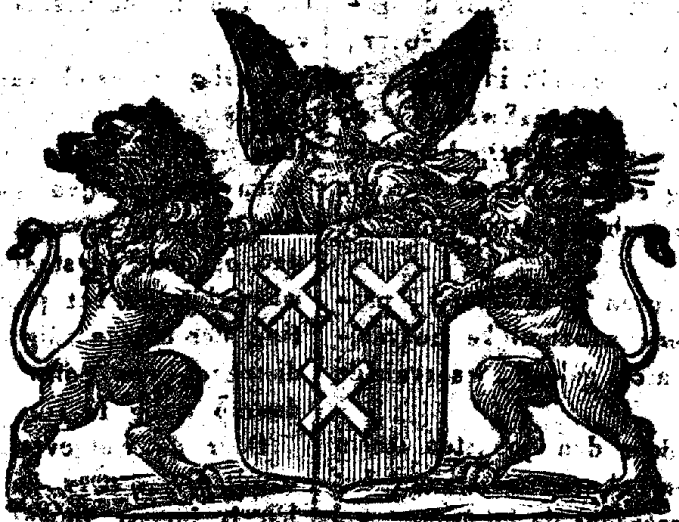

BREDASCHE

Staat, Letterkundig.

Nieuws

Vrijdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

21 Junij.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Donderdag 20 Junij,

Bekrijnende de jongste Belgische en Fransche Nieuwstijdingen en Beursprijzen.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL, den 18den Junij.

De maaltijd van vrede, op Eerste teruggescheiden Landgenooten 11, maandag den 17den dezer te Vlissingen gegeven, heeft op de harteljkste wijze plaats gehad.

De zaal in de Prinsentuin was ten dien einde smaakvol ingerigt en met vliessen versierd. Verschillende hooge civiele en militaire autoriteiten waren aan dezen vriendendisch, nevens onze dappere Landgenooten tot de zee- en landmacht behoorende, gezeten. Gulle harteljkheid heerschte aan dezen broederlijken dijn, alwaar onze teruggescheiden Landgenooten de grootste eere werd toegebracht, en die zich hier recht gelukkig gevoelden en waar door alle de gasten onderscheidene toosten aan Koning en Vaderland gewijd, met geestdrift werden gedronken. Het aangenaam Muziek zette dit feest de moest moedelijke luister bij, en de toost door Nederlandsch oud-aken zee-officier ingesteld: *de harmonie tusschen zee- en landmagt* en met zoo veel vuur door ieder herhaald, toonde, dat hier de eendragt woode, waarvan Nederlandsch leger en marine zoo vele treffende bewijzen steeds gegeven hebben.

Een ieder der aanwezigen gevoelde zich gelukkig dit feest bijgewoond te hebben, en lang zal hetzelfde in ledets geheugen blijven.

BRUSSEL, den 19den Junij.

In de kamer van afgevaardigden is gisteren het ontwerp van het adres van antwoord, door den heer *de Poore* voorgelezen, en de discussie op heden bepaald. Zoo als te voorzien was zijn de dagbladen der oppositie met den weinig beteekenenden inhoud van dit stuk zeer te ontreden.

— Het Luische dagblad *le Politique* vermeldt, dat voor eenige dagen *de heer de Poore* in de Kamer van afgevaardigden van Brussel is verschenen, en de vesting Maastricht zonder eenige hinderis gepasseerd. Het zegt hetwelk aldaar hij voorraad, tot dat het tarief van Mainz op de Maasvaart meer nauwkeurig zal zijn toepasselijk gemaakt, wordt geheven, bedraagt nagenoeg vier centen per ton.

— Op den 16den dezer is te Namen de nieuw benoemde bischop ingewijd.

— Het leest in de *Emancipation* de volgende opmerking:

Men rekent dat 35,000 man van het Hollandsche leger aan de zijvenheid van ons medegegeven; in België berekent men dat getal op 50,000. Daarbij gaat 120,000 man afdaaken, en Pruisen 70,000. De Spanjaarden 275,000 man, die ieder dagelijks bijna 75 centimen voedsel, en moest dus door de vier landen omstreeks 209,250 franken opgebragt worden. Deze 275,000 man stellen nu deze een beschikbaer, zodat ieder scherplichtige, die het zijne hierom bijbragt, dit kan besparen: Wanneer zij nu werken, zullen zij dagelijks een franc verdienen, en daaraan boven de gehele nationale opbrengst vermeerderen met het verschil dat er bestaat tusschen 75 centimen en 1 franc.

FRANKRIJK.

PARIS, den 17den Junij.

Het *Journal de Paris* deelt heden de volgende berigten uit Konstantinopel mede, welke het gouvernement onder dagteekening van den 20sten Mei soude hebben ontvangen.

— Het Egyptisch leger heeft thans werkelijk den terugtocht aangebonden, den zal waarschijnlijk omtrent het midden der volgende maand den Taurus zijn overgetrokken. *Ibrahim-bassa* heeft den 20sten dezer Kautahja verlaten.

— Graaf *Deloff* erkent, gereedelijk, dat daar de vrede gesloten is, dat Russische expeditie geheel zonder doel is geworden. Men verwacht, dat dezelve den Bosphorus zal verlaten, zoodra de graaf *Lizinski* die eenen togt in Klein-Azie heeft ondernomen, om zich van den terugtocht van het Egyptisch leger te overtuigen, te Konstantinopel zal zijn weergekeerd.

— Intusschen zijn de Russische officieren der genie, die met eenen bijzonderen zending in de Dardanellen belast waren, terug geroepen, en de Turksche bodsen die het eskader bij dezelfde aankomst had aan bestid, geroepen, om wal gezet. De *Moniteur Ottoman* heeft onderscheidene berichten metten publiek gemaakt, welke het elgito van een diffinitie tusschen bevestigden.

» Het Fransche eskader had zich steeds in de wateren van Smyrna opgehouden; en het schreef dat het Engelsch eskader zich tot in toe niet aan hetzelfde had aangesloten.

— Volgens het dagblad *le Temps* soude het verzoek van den maarschalk *Soult*, om eit zijne hooge betrekking ontlagen te worden, in verband staan met zeker ontwerp, om het gehele ministerie en het einde der tegenwoordige zitting eene wijziging te doen ondergaan. De meerderheid uit de zoodaandende kabinetten bestaande, en de heeren *de Broglie* en *Gazet* aan het hoofd behoudende, heeft zich stots lang met de tegenwoordige ministers van oorlog, marine, justitie en binnenlandsche zaken niet kunnen vereenigen. Dit verschil van gevoelen soude vooral in de laatste dagen voedsel hebben gekregen, door eene ernstige discussie over de vraag, of men de kamer van afgevaardigden soude ontbinden. De laatste genoemde leden van het kabinet beschouwden zulke als eenen gevaarlijken maatregel, welke het tegenwoordig bestuur, en het atelal door hetzelfde gevolgd, geheel omver konde werpen. De overige daarentegen meenen, dat dit de eenige wag is, om bij eene volgende zitting de vertegenwoordiging het aanzien en de achting der natie tot zoo verre terug te geven, dat dezelve in staat is om het gouvernement werkelijk te ondersteunen. De goede uitslag van eenige der laatste verkiezingen heeft daarenboven het vertrouwen gegeven, dat men bij eene geheel nieuwe samenstelling der kamer de meerderheid soude behouden. Hetzelfde dagblad meent echter, dat op de wijziging van het bestuur, en de ontbinding der kamer beide maatregelen zijn, die dikwerf worden en zijn ontworpen, doch waarvan men steeds de uitvoering met huijvering verschuift.

— De zending van den heer *de Chateaubriand* naar Praag, welke vroeger tot allerlei uiteenlopende geruchten aanleiding gaf, soude thans, volgens het nagenoeg eenparig getuigenis der dagbladen, inderdaad ten doel hebben gehad, om eene verzoening tusschen de hertogin *van Berry* en de overige leden van het vorig stamhuis te bewerken. Men gaat zelfs zoo ver, van woordelijk de gesprekken mede te deelen, welke de heer *de Chateaubriand* over dit onderwerp met *Karel X* soude hebben gevoerd, en welke werkelijk daarop neerkomen, dat deze prinses eene verzoening te overreden, en dat de hertogin verzoening had betoond, en ten bewijze daarvan verklaard had, dat hij de hertogin gaarne bij zich soude zien, indien namelijk haar echtgenoot haar vergezeld. De hertogin *van Angoulême* soude geheel anders gezien zijn.

— Don *Karlos* wiens vertrek van Lissabon naar Napels sints lang was bepaald, heeft zich, terwijl het vaartuig dat hem moest overbrengen gereed lag, onverwacht naar Coimbra begeven, waarschijnlijk om met Don *Miguel* een laatste bijeenkomst te houden. Intusschen heeft deze togt aanleiding gegeven tot het gerucht dat hij heimelijk naar Spanje was terug gekeerd, met het oogmerk om tegen den 20sten dezer, den dag waarop de eed aan de jonge Infante soude worden afgelegd, zich aan het hoofd van eenen opstand te plaatsen. De *Wijzen der Spaansche koninkrijken* hierdoor sterkelijk bedrukt.

— De fondsen waren heden (17 Junij) genoteerd: de 5 pCt. kont. 103,95; op tijd 104,00; de 3 pCt. kont. 77,80; op tijd 77,95; Nap. renten kont. 91,50; op tijd 91,75; Sp. perpet. 78½.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 20sten Junij.

De nog dagelijks inkomende berigten, omtrent de plaats gehad hebbende veenbrand, zijn althansomgans en berestigen meer en meer den verschiklijken toestand, waarin zich sden onze landgenooten door de noodlottige gebeurtenis gebracht zien.

In de Veen-kolonie van de gemeente Pekela in de provincie Groningen (niet in Vriesland zoo als de *Staats-Courant* van heden zeer abusief opgeeft) is bijna alle oude en ook meestendeels alle nieuwe turf een prooi der vlammen geworden. Tevens is bijna al de in de Veenen gezaaide boekweid verteed, en van een minigte rogge akkers en bouwten niet alleen de vrucht maar ook het land zeer beschadigt geworden. Het vuur vloog 100 tot 200 schreden ver, en waar het neder viel ontstond dadelijk nieuwe brand en nieuwe verwoesting, ternijl de algemeene welwillendheid niet kon dien vuurwoede vermogt.

Ook in de provincien Drenthe en Overijssel heeft de verwoesting aangerigt. Dit Assen meldt mede, dat in den nacht van den 12den op den 13den dezer de brand zich vooral heftig tot de veenderijen onder de ganschte ten Gister (16den dezer) be-

nevens de monden van Buinerveen. Het vuur vloog door de geweldigen wind, naar den turf aan de voormelde monden over, zoodat daardoor niet alleen eene zeer groote hoeveelheid boekweitveen, dat reeds gezaaid was, maar ook bijna al de aanwezige oude en nieuwe turf een prooi der vlammen is geworden. Op het Hoogetveen, de smilde en in de gemeente Norg en Assen is wel groote schade geleden, doch niet zoo als in de naburige streken in de Provincie Groningen.

Aan de Dedemsvaart, gemeente Nieuwleuten en Alvesteet, provincie Overyssel, heeft de brand mede eene aanzienlijke hoeveelheid turf, benevens eenige huizen in den asch gelegd, waarvan de schade zeer aanzienlijk moet zijn.

De provincie Vriesland heeft zeer veel door den jongsten storm geleden. Veel schade is er aan huizen en schuren ontstaan, het hooi is van de meeste velden gewaaid, waardoor de landman veel nadeel is toegebracht, ook heeft het alles vernielend voor dese provincie niet gespaard, en is in den omtrek van Haulerwijk, Wijnjeterp en Noordwolde, belangrijke verliezen door ontstane brand aan turf geleden. De hevigheid van den wind verspreide het vuur plotselings, zoodat alle blussen onmogelijk was.

Naar men vernemen wordt kan de thans nog met verlof gaande manschappen, verzeld en de vroege passage aan de voornamelijk.

Eergisteren werd te 's Hage in den Koninklijken Neerlandischen Schouwburg, ter viering van den heugelijke gedenkdag van Waterloo, ten toonele gevoerd een opzettelijk daartoe ingerigt stukje in 2 bedrijven met zang, getiteld WATERLOO of de gelukkige uitmoeiting. Aangenaam was de hooge tegenwoordigheid der nog steeds zoo geliefde Prinses Marianne aan het talrijk verzamelde publiek, hetwelk bovendien verrascht werd door het binnensteden van den heer kolonel de Boer. Het kon niet missen dat deze dappere medeverdediger der Citadel van Antwerpen, op de hartelijkste wijze verwelkomd werd; evenwel steeg de geestdrift nog hooger toen de Vaderlandsche Krijgsman zelf een driewerf herhaald *Leve de Koning!* zandief, hetwelk door de Vorstin met het oprijzen van hare zitplaats, en door het publiek staande, en met de uitbundigste toeprechting, werd beantwoord. Wij zijn in staat gesteld hier eene der meest bijval gevonden hebbende coupletjes uit het gemelde stukje en op den HELD VAN WATERLOO toepasselijk, te laten volgen.

WIS: *La Sentinelle.*

Gansch Neerland ziet het opgeheven zwaard,

Met angst en schrik in 's Dwingslands vuisten klemmen,

Maar VVELLINGTON weêrhoudt hem in zijn vaart,

Omge zal met hem het schrikkele toornen.

Daar heeft men ook het dode land 's Dors

De Roene Yeldheer zal den nek van 't monster buigen.

Maar wat ook wentle, voor en na

Zal WATERLOO en QUATRA-BRAS

Van VVILLEN'S heldenmoed getuigen.

Naar men vernemen heeft de kolonel de Boer naar de Residentie overgebracht, en gisteren moegen aan Z. M. aangeboden, de gewone vlag die gedurende het verblijf onzer troepen op de Antwerpsche citadel, van deselve gewapperd heeft, als ook de groote vlag die bij den aanvang van het beleg gheschen is geworden en met eene menigte van korels doorhand is. — Naar men verzekert is ook het vandel der 10de Britsche troep die in de Citadel gevonden en naar Parijs vervoerd hebben, en die onzen wedergegeven en wordt hetzelfde eersdaags insgelijks verwacht.

— De heer kolonel Koopman is eergisteren te 's Hage in deze residentie aangekomen.

D U T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 17den Junij.

In het Dagblad van Spiers hebben eenige leden van den stedelijken raad te Neustadt eene verklaring doen opnemen, dat de berichten door onderscheidene andere dagbladen, met name door de *Augsburger* en *Ober Postambts Zeitung*, wegens de ongeregelde heden die op den 27sten mei te Neustadt en Hambach voervielen, bekend gemaakt, geheel bezijden de waarheid zijn, daar toch de rust niet van de zijde der burgers is gestoord, maar de militair magt integendeel zonder voldoende aanleiding, het volk met geweld heeft uiteen gedreven, en onderscheidene personen gedood of gewond. Intuschen schijnt men aan de waarheid der verklaring omgaten te moeten twijfelen, wij onderscheidene andere leden van den raad en onder deze de burgemeester, naar den inhoud van het stuk zelf, gemiddeld hebben dezelve te onderhouden.

Het geregeld onderzoek naar de ongeregelde heden die op den 27den dezer te Tübingen voervielen, schijnt de regering van Württemberg op het spoor te hebben gebracht, eener bedenkelijke samenroeping, waarin onder anderen een vrij groot getal subaltern-officieren en onder-officieren van het leger moeten betrokken zijn. Zeker is het dat op onderscheidene plaatsen eenige militair-

ren zijn in hechtenis genomen, en naar de vestingen zijn vervoerd.

— Het voorstel van het kanton Grauwubundland, om een laatste poging tot minnelijke schikking en hereniging van de kantons Basel en Schwytz te beproeven, schijnt bij de overige bondsleden weinig bijval te hebben gevonden. De meeste derzelve zijn van gevoelen geweest, dat men dit gewichtig punt niet wel anders dan op den aanstaanden landdag konde behandelen, alden zal waarschijnlijk het protest van het kanton Valais, tegen de toelating der afgevaardigden van het Baseler landchap en de buitendistricten van Schwytz, de eerste aanleiding geven om nogmaals daarop terug te komen.

Door de wetgevende vergaderingen der onderscheidene kantons wordt thans over de hetzieving der bondsakte beraadslaagd, doch het is hoogst onwaarschijnlijk dat zich eene voldoende meerderheid voor het ontwerp zal vereenigen.

— De *Oostenrijksche Beobachter* deelt onder dagteekening van den 25sten mei een berigt uit Konstantinopel mede, hetwelk behalven de uitvoerige beschrijving der plechtige audientie van den nieuw benoemden Oostenrijkschen gezant, de volgende bijzonderheden bevat:

Door den afstand van het district van Akana aan Ibrahim-bassa is deze volkomen te vreden gesteld, en heeft zich gehaast den Sultan zijne erkentenis voor dit verrievend dienst genade te betuigen. Een groot gedeelte der Egyptische troepen heeft Kintahia verlaten, en binnen kort zal Ibrahim-bassa zelf met de oogen volgen. Op den 18den dezer gaf de Kapudan-bassa, aan boord van het Turksche admiraalschip een prachtig feest aan den buitengewonen Russischen gezant graaf Orloff, waarbij ook de gewone gezant de heer Buteniff, de drie admiralen en de bevelhebbers der landdingstroepen tegenwoordig waren. Nu het vercheid met *Mehomed-ali* geëindigd is heeft *Halil-bassa* bevel gekregen om van Alexandrien terug te keeren, en alhier zijne vorige betrekking weder op te nemen. Tot bepaling van eenige maatregelen, tot het bestuur der provincien die aan *Mehomed-ali* zijn afgegaan behorende, vertrekt binnen kort de Defendar van het leger, *Ehadsch-Ehsem-Effendi* naar Egypte.

Een nader berigt van den 28sten mei in hetzelfde dagblad ongenomen, voegt hier nog bij, dat het Egyptisch leger werkelijk den terugtogt over den Taurus heeft aangevonden, terwijl bij de Russische zee- en landmagt alle toebereidselen worden gemaakt tot het verlaten van den Bosphorus, hetwelk onmiddellijk zal volgen, zoodra men het bevel heeft ontvangen, dat de Egyptenaren werkelijk Klein-Azië hebben ontzield. Men berekende dat hiernede ongeveer veertien dagen zouden verlopen. *Sultan Orloff* had een zijner adjudanten, vergezeld van een ambtenaar der Porte, naar Kintahia gezonden, om dit berigt zoodra mogelijk naar te brengen.

— Onder dagteekening van den 27sten Mei vindt men in het dagblad van Agram de volgende berichten uit Bosnien:

Onderscheidene Bosnische bevelhebbers hebben, nadat zij den sultan op nieuw trouw hadden gezworen, de vergunning ontvangen om in hun land terug te keeren. Hunne aankomet te Sarajevo heeft de bevolking, welke vroeger meestal tot het korps der Jantsaren behoorde en de tegenwoordige regering vijandig gezind is, aangemoedigd. Hierbij kwam nog de omstandigheid, dat de vierer een gedeelte der Albansche troepen naar Travnik en Jajce had doen vertrekken, om tegen de opstandelingen onder *Muhammed-Bey* verstandig te operen. De inwoners van Sarajevo besonden dus, dat het oogenblik gunstig was om den vizier te overvallen en weg te jagen. De uitvoering van dit voornemen was op den 13den Mei bepaald. *Mahmud-bassa* had ondertuschen in den vorigen zomer reeds op eene der hoogten bij de stad gelegen, eene kazerne doen bouwen, en zoodra een gedeelte daarvan voltooid was, zijn verblijf aldaar gevestigd, terwijl hij zijne ganache artillerie, uit acht zesponders en twee honwilsers bestaande, voor het gebouw op de stad deed richten. Toen hij nu in tijds van den bedoelden aanslag onderrigt werd, liet hij dadelyk dat gedeelte der stad, waar zich de opstandelingen vereenigden, beschieten. De meeste der huizen, enkel van hout gebouwd, waren spoedig in den asch gelegd, de opstandelingen verslagen en geneesmiddelen te onderwerpen. Het is inderdaad te verwonderen dat de troepen, wanneer zij in deze provincie rust en orde wilden herstellen, zich op de valsche verskering der Bosnische bevelhebbers verlaat en hun vergunt alhier terug te keeren. Daar inwoonders gewoon zijnde in hunne districten eene wettelijke magt uit te oefenen, zullen zich nimmer naar gehoorzaamheid en onderwerping voegen, en daar zij vele betrekkingen en belang hebben, zullen zij ook geen gelegenheid voorbij laten gaan, om eenen opstand aan te steken, en zoo mogelijk hun vorig gezag te herstellen.

Muhammed-Bey Biscoevies, die zich lang te Priedar ophield, en zijne handen door gebrek aan levensmiddelen, en door vrees voor de aankomst van den vizier uiteen zag loopen, is naar Bibaca

teruggekeerd, en laat niets van zich hooren. Verwarring en regeringloosheid heerschen alhier in den hoogsten graad. Talrijke roo-verbonden doorkruisen het land, begaan allerlei gruweldaden, en vervolgen de Christenen door hunne vorderingen van geld en levensmiddelen.

(Anglo-Zeit.)

— Uit Munchen schrijft men, dat de russische gezant aan dat hof, graaf Potemkin, zich van daar naar Carlsbad zal begeven, vervolgens naar Petersburg zal gaan en van daar in dezelfde betrekking bij het hof van 's Gravenhage zal komen.

— Volgens berigt uit Ancona van den 31sten Mei hadden aldaar den 29 en 30sten dier maand toneelen van wanorde plaats gehad, ten gevolge van eenen twist tuschen eenige bewoners der voorsterde en soldaten van de nieuwe Pauselijke landweer. Door tuschenkomst der Fransche bezetting was echter de rust hersteld.

In de vier legaten van Bologna, Ferrara, Ravenna en Forli zoude op last der Pauselijke Regering een nieuw korps vrijwilligers worden opgerigt; hoofdzakelijk om tot handhaving der openbare rust en orde te worden gebezigd.

Letterkundig Bericht.

Geschiedkundig verhaal van de belegering der citadel van Antwerpen in December 1832. Toegelicht door onderscheidene officieele stukken en beoordelingen over de Nederlandsche en Belgische natien; derzelver goudnemanten en legers, naar het Fransch van den Ridder DE RICHEMOND, met gesteendrukt titel, vignet en plaat. Te Amsterdam bij J. C. VAN KESTEREN. 1833 in 8°, gr. 310 bladz. Prijs f 2,75.

De voorrede van den vertaler, hevat de hewegredenen, die tot de vertaling dezer nieuwe bijdrage tot de geschiedenis der merkwaardige belegering van het kasteel van Antwerpen, hebben aanleiding gegeven. » Dat wij vaderlandslievende Nederlanders, » zegt hij daarin, » aan de helden, die de tijden der MAORITSEN en der DE RUTTERS onder ons doen herleven, den welverdienden lof toezwaaijen, dat wij ons verhoovaardigen, op de heldhaftige beoefening van het voorgeslacht en die onzer tijdgenooten en bezelve voor het laatste nageslacht zoeken te vereeuwigen, is niet verwonderingswaardig, doch te sien dat een franschman, die mede als werktuig bij dat beleg gediend heeft, aan Nederlandsche helden, die hem en de zijnen zoo heldhaftig bestreden hebben, den welverdienden loonwerkruis aanbiedt, en meer te verwonderen zijn, indien niet de heldenmoed, de dapperheid en de plichtbetrachting, bij elken regtgaaarden krijgsman, geëerbiedigd en op hoogen prijs geschild worden, en dat het vertaler dan te meer aanleiding om dezen arbeid te ondernemen.

De voorrede van den auteur, zegt, na een beknopt overzicht van den toestand van Belgie, na den opstand en het karakter hetwelk deze ontwikkelde, gegeven te hebben, dat dit werk geschreven is om den staat van zaken in Belgie gedurende zijn verblijf in dat land, te doen kennen; dat het geschreven is op de plaats zelve en in de loopgraven en dat de veelvuldige officieele stukken, welke daarin zijn ingelast, geenen twijfel zullen doen ontstaan noch overlaten aan de waarheid, van het ter neder geschreven.

Voorale dit laatste nageslacht te vereeuwigen, het geschiedverhaal, van eenen krijgskundigen aard zoude zijn; en het was daarom, dat wij het voorloopig, aan het oordeel van deskundigen onderwierpen; ten einde met kennis van zaken, het verslag over een werkje, dat om doel en inhoud eene onmisbare belangstelling moet inboezemen, op te stellen. De deswegens tot ons gekomene inlichtingen hebben ons alzoo in staat gesteld, om onze lezers met dit geschiedkundig verhaal der belegering, nadër bekend te maken.

In de eerste plaats, zoude het ons aangenaam geweest zijn, iets naders te vernemen van de betrekking, in welke de auteur, die, naar 's mans eigene woorden, dezelfde is, welke eenige maanden vóór de belegering, in burgerlijke betrekkingen, zich den haat der Belgische magt, en als bespieder (spion) beschuldigd zich vervolgingen van hunnen koning op den hals gehaald had) in het Fransche leger, dienende tegen de citadel, gebruikt is; dewij het geschiedverhaal, dat hij van het beleg levert, dikwerf doet verstaan, dat de krijgsmansstand juist niet het bepaalde voorwerp zijner studies is geweest; of dat hij tot die klasse van krijgslieden behoort, die in de laatste tijden zoo menigvuldig geïmproviseerd, of *seculair-dicht* worden. Het beoelinge beteekenis, zoude wellicht voor den vromdeling, welke door de alreeds aangenaam klinkende woorden van *vrijheid! vrijheid!* — door de Belgen zoo ten onrechte gebruikt, omdat zij die van zich hebben afgestooten, weggesleept, bevooroordeeld met de nieuwe orde van zaken in Belgie is ingenomen — den stempel van onpartijdigheid zijn geweest; waaraan hij nu, na de lezing der laatste zinsnede, der voorrede van den schrijver, wellicht zou kunnen twijfelen. Wij Noord-Nederlanders, weten des schrijvers schijnbare vooringenomenheid, voor onze rechtvaardige zaak, en vele zijner uitboezemingen en uitdrukkingen, zoo als de volgende: » Welk een onderscheid, (zinsnede uit den brief van den schrijver aan zijnen broeder na den terugtogt uit Belgie, uit Valenciennes geschreven) mijn vriend! tuschen deze Hollandsche soldaten en het Belgische volk! Welk een grootheid hebben de eerste, en welke een laaghartige wreedheid heeft het laatste aan den dag gelegd bij de overwinning, welke wij voor hen bevochten hebben! » naar waarde te schatten. De vromdeling moge zulke gezegden als eene vleierij in den mond eens franschmans beschouwen; mogelijk was dit het doel des schrijvers, wiens landgenooten dit wapen zoo dikwerf bezigen om ons te benadeelen; doch wij schatten dezelve naar de waarde van ons goed recht, en naar hetgeen ons regelmatig toekomt, en dan spreekt hij *waarheid! zuivere waarheid!* Het geheele geschiedverhaal is in dien toon opgesteld, in bijna elke zinsnede stelt den schrijver de grootheid van het in de laatste drie jaren ontwikkelde Hollandsche karakter, zoo wel dat der regering als dat der geregerden, tegenover de laaghartigheid; welke den Belgischen opstand en alles wat daaruit is voortgevloeit.

Voor dat de auteur, tot het relaas der eigenlijke belegering overgaat, levert hij een beknopt geschiedkundig verhaal van den veldtogt van 1832

in Belgie, schetst daarin de wijze hoe het fransche hulp-leger — dat de tijden van het *vuijstreg* in onze eeuw van verlichting deed herleven — door de Belgen ontvangen werd; beschrijft de terugstootende koelheid, welke deze ontvangt in bijna alle groote en kleine steden, welke dat leger doortrok, kenmerkte en het gevoel van minachting, dat zulks bij de fransche krijgslieden tegen de Belgische matie deed opkomen, terwijl hij van gedrag gedurende het moeilijck beleg; hunne edelmoodigheid tegen de Hollandsche soldaten, en het roemrijk gehouden gedrag van dezen; in algemeene beoordingen, den meesten lof toezwaait. Daarna gaat hij over tot het *beleg* zelve. Hierin hebben wij echter weinig of geen nieuws gevonden, dan eenige nog onbekend geblevene daadzaken, enkele personen betreffende, die allen schijnen bijeen verzameld te zijn, om des te reem der dapperheid, het beleid, de groothartigheid van de belegeraars en belegerden, en de laaghartigheid der Belgische bewindvoerders te staven. Zij echter, aan wien de Belgische dagbladen van alle kieuft, van dien tijd en voornamelijk van dat tijdperk onbekend gebleven zijn, zullen daarin voldoende hunner nieuwsgierigheid vinden; dewijl de schrijver, met zeer veel zorgvuldigheid, uittreksels van op die gebeurtenissen doel hebbende courrant-artikels geeft. Verder zal men daarin vinden, eene verzameling van alle de officieele stukken, welke op dat beleg en de daarop gevolgde staatkundige verhandeling betrekking hebben.

Na het relaas van het beleg, schetst de schrijver den toestand der citadel, na de overgave, onder het opschrift: *Een bezoek op de citadel van Antwerpen den 26sten December 1832*, in afdeeltelijke trekken. De levensbeschrijvingen van den maarschalk Gerard, den generaal Chassé en den kolonel Koopman volgen dit tafereel; wordende het werkje besloten met de algemeene opmerkingen des schrijvers over den zedelijken en physischen toestand van Belgie, en eene Geschiedenis van de citadel van Antwerpen.

Ondenkbaar zouden wij zijn, wanneer wij de goede bedoelingen des schrijvers ten opzichte onzer landgenooten miskenden, om zijn geschiedverhaal anders te wenschen, dan wij het ter nedergesteld vonden, te meer omdat wij de zekerheid hebben, binnen kort in het Nederduitsch (*by Noman en Zoon*) een ander werkje over deze, voor ons roemrijke, gebeurtenis, te bezitten, dat het gebrek aan een oordeelkundig krijgskundig overzicht — wat hier geheel ontbreekt — zal aanvullen.

Doch zonder gebreken is dit werkje niet, en de arbeid van schrijver en vertaler, zou moeilijck eene geheel krijgskundige beschouwing kunnen doorstaan. Ook schijnt er bij de vertaling haast geweest te zijn; dewijl wij ons overtuigd houden, dat bij eene bedaardere opmerking, vele oneigenaardige uitdrukkingen en eenige onverstaanbare volzinnen, zouden gewijzigd en verbeterd zijn geworden.

Bij voorbeeld; een *gesmeed stalen boetkleed*, (bladz. 14) verscheurd men niet, daartoe heeft men handen als smeed-hamers noodig, om het te *verbruijzen*.

Men heklimt (bladz. 25) de parapets niet, om de stukken te rigten, maar wel om het al — of niet goede rigten te kunnen nagaan.

Bladz. 32. De generaal Foy voerde niet het bevel over de *defilee*, maar wel over den uitmarsch der troepen.

Bladz. 34. De aanhef des briefs van den generaal Goblet. » De maatregelen wegens het zeevezen schijnen onvoldoende te moeten blijven, » komt ons wel *woordelijck* doch geenzins *goed* vertaald voor.

Bladz. 97. » Wanneer de middelen van verdediging zoo op een punt bepaald zijn, en wanneer onze *beveegbare* (!) batterijen *welke* hun vuur zullen openen *onder de parapets* (!) welke door de kanonkogels des vijands nog meer versterkt worden, (!) dan worden de kunst en de moed *nutteloos*. » Eilieve wat wil dat zeggen? een schoon onderwerp voor een prijsvraag.

Bladz. 98. » De bommen, de kogels en de *houwiters omabelden* den grond (op meer plaatsen dezelfde uitdrukking). De vertaler had hier en elders even goed kunnen zeggen: de *mortiers, de kanons* enz. want uit *houwiters* schiet en werpt men . . . . *granaten*; doch geene *houwiters*.

Bladz. 102. » De morden van onze heetgeschotene stukken braakten het *dodelijck zer* (!) uit; zonder dat men dezelfde behoefde af te steeken; zodra het laadgat geopend was, barste het schot los. » Dat is ontzettend dichterlijck doch ook verbazend onverstaanbaar!!

De opgegevene samenstelling van ons leger op bladz. 140, en het verhaal van de ondergerving op Doel (bladz. 30-31), behouwen mede onder de *onverstaanbare* uitsprekingen, en de *onverstaanbare* gebreken, welke wij hier te vermelden hebben, over hetgeen wijgen verontschuldigen, het welk blijft daarom, niet zonder lezenswaardig.

Als eene proeve van de persoonlijke gevoelens van den schrijver, over de Hollandsche natie, geven wij het volgende uittreksel:

» Zij zouden thans alleen ongelukkig zijn, indien zij met het Hollandsche leger in het strijdperk moesten treden, want de krijgstuicht, de verknochtheid aan zijne vaadels en de dapperheid, zijn de eenige banden die den soldaat aan zijne officieren verbinden; en alles wat den moed kan inboezemen, indien hij door ware krijgseugd geleid wordt, ontbreekt hen. Hoe zou den *Belgie* den aanval van eenen vijand zoo, als *Holland* kunnen wederstaan?

Doorwandel de wegen van *Holland*. Zie vooreerst de grenzen volkomen gedekt, en de kluisde paden bezet; en dit is niet alleen ten aanzien van *Belgie*, dat die voorzorgen zijn genomen, want *Nijmegen* is in staat van verdediging gesteld tegen *Pruissen*, en deszelfs wallen zijn even zoo goed gewapend als die van *Maastricht*.

Doorwandel daar de wegen, en zie die kolonnen van krijgslieden, die altijd in beweging zijn; zie die soldaten, met door de son verblinde aangezichten, wier houding kracht aanduidt, en wier luchtige gang hen gelijk stelt met onze voltigeurs. Ziedaar die vrouwen, met levensmiddelen beladen. Vraag haar aan wien zij dit voedsel brengen, en het antwoord zal zijn: » aan mijnen broeder; aan mijnen man; aan mijnen dijnkaar, die zich in het leger bevinden. . . . » Vraag aan andere vrouwen die daar leeglijfs luchtig henen stappen, » waar henen gaat gij? » weder hetzelfde antwoord. Vraag haar hoe ver die voorwerpen van hun verlangen van haar verwijderd zijn, en zij zullen u antwoorden: » twintig, vijf en twintig, dertig uren. » En zij leggen u, met een vast vast welgemoed en te voor af, om de verdedigers van hun vaderland te zien.

Ziedaar dien officier, die heet, hij leidt; de koorts buigt hem neder, doch hij zal mijnen oog niet verlaten. Hij heeft het bevel om de hoofdwacht. Ziedaar dien generaal met zilvere haren; zijne borst is bedekt met decoraties, die zien door de opening van zijne graauwe kapot bespeunt,

